

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **V. P.**, bytom M., proti žalovaným **1/ P. V.**, so sídlom H. X, B., IČO: X, zastúpenému JUDr. D., advokátkou v B., **2/ Ing. M. – A.**, s miestom podnikania U. X, B., IČO: X, **o zaplatenie 10 874,16 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 8 C 153/1996, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. novembra 2012, sp. zn. 2 Co 208/2010, takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 17. júna 2010, č. k. 8 C 153/1996-378 uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10 874,16 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v časti úrokov z omeškania žalobu zamietol, taktiež zamietol žalobu voči žalovanému 2/, žalovaného 1/ zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 100 %, o výške ktorej náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania v sume 100 %, o výške ktorej náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie vo veci samej oprel o ustanovenia § 139 ods. 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, § 671 ods. 1 a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 80 písm. c/ O.s.p. a § 22 ods. 2 a 6 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku a odôvodnil ho v zásade tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom ako podielovým spoluvlastníkom poľnohospodárskej pôdy, parcel č. X., X., katastrálne územie V. a žalovaným 1/ ako užívateľom týchto nehnuteľností, vznikol zo zákona nájomný vzťah, ktorý je vzťahom odplatným, pričom k dohode o výške nájomného medzi nimi nedošlo. Žalovaný 1/ tak dlhoval žalobcovi nájomné za obdobie od 1.5.1993 do

10.4.2006. Pri výpočte výšky náhrady za užívanie pozemkov žalobcu súd vychádzal zo znaleckého posudku č. X I. J., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu ročného nájmu pozemkov na sumu 129,57 Sk/ m<sup>2</sup>/ rok, hrubý výnos z pozemkov sumou 202 517,91 Sk/rok. Na 1/8 spoluvlastnícky podiel žalobcu tak podľa výpočtu pripadá za uvedené obdobie od 1.5.1993 do 10.4.2006 nájomné v celkovej sume 327 595,- Sk, t. j. 10 874,16 €. Zamietnutie žaloby v časti úrokov z omeškania prvostupňový súd odôvodnil tým, že nebol naplnený zákonný predpoklad pre ich priznanie v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď žalovaný 1/ sa nemohol dostať do omeškania s plnením peňažného dlhu, pretože mu nebola známa výška nájomného, ktorá bola určená nakoniec až rozhodnutím súdu. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby voči žalovanému 2/, súd prvého stupňa za dôvodnú vyhodnotil jeho námietku, že žalobca neoznačil predmet sporu voči žalovanému 2/ a nie je zrejmé, čoho sa voči nemou domáha, žalovaný 2/ je zároveň vlastníkom stavby na pozemku parc. č. X. pričom predmetom sporu je nájomné za iné pozemky, na ktorých sa stavba žalovaného 2/ nenachádza. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 7 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného 1/ rozsudkom z 28. novembra 2012, sp. zn. 2 Co 208/2010 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti (v časti výroku o povinnosti žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 10 874,16 € a v časti výroku o povinnosti žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 100 %) potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 1/, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Alternatívne (podľa úvahy súdu) navrhol aj zrušenie prvostupňového rozsudku. Súčasne požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku. Dovolanie, ktorého podstatnú časť dovolateľ venoval skutkovým okolnostiam, odôvodnil tým, že odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaného 1/ bez nariadenia pojednávania bez toho, aby sa oboznámil so stavom veci v čase rozhodovania, čím odňal žalovanému 1/ ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu toto navrhol odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovolaním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému ho zákona pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom nejde ani o jeden z potvrdzujúcich rozsudkov uvedených v ustanovení § 238 ods. 3 O.s.p.), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného 1/ z § 238 ods. 1 až 3/ O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené.

Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné, sa dovolací súd zamerá predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Dovolateľ v dovolaní tvrdí existenciu procesnej vady v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., t. j., že mu postupom odvolacieho súdu rozhodnutím o jeho odvolaní proti prvostupňovému rozsudku bez nariadenia pojednávania, bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

- a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,
- b/ ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania,
- c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Citované ustanovenie § 214 ods. 1 O.s.p. obsahuje taxatívny výpočet prípadov, kedy predseda senátu odvolacieho súdu musí na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadiť pojednávanie. Nakoľko v preskúmvanej veci odvolací súd ani nezopakoval ani nedoplňal dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a ani to nevyžaduje dôležitý verejný záujem, nebolo povinnosťou predsedu senátu odvolacieho súdu nariadiť pojednávanie na prejednanie odvolania žalovaného 1/ proti rozsudku súdu prvého stupňa. Využitím možnosti rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. preto nedošlo postupom odvolacieho súdu k odňatiu možnosti žalovanému 1/ konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil aj tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že iná vada konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) je síce Občianskym súdnym poriadkom považovaná za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), sama o sebe však prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako tak nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadnú vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 238 O.s.p. nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov tohto konania proti žalovanému 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p.) v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca však návrh na náhradu trov dovolacieho konania nepodal, preto mu takáto náhrada priznaná nebola.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 26. mája 2014**

**JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová